

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต KASEM BUNDIT UNIVERSITY

ที่ มกบ.๐๒๐๐/๓๓๔

๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ตอบรับการนำเสนอขอความ
เรียน คุณวัชระ ประทาน

ตามที่ ท่านได้ส่งบทความวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุ และการวิเคราะห์
อิทธิพลส่งผ่านการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการต่อพฤติกรรมการตั้งใจเรียนของนักเรียน ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนในเครือสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” เพื่อขอรับการพิจารณาให้นำเสนอ
ต่อการประชุมวิชาการทางจิตวิทยาระดับชาติเรื่อง “สังคมพหุวัฒนธรรมอาเซียน: ความพร้อมทางด้านจิตใจ”
นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฯ ได้พิจารณาบทความวิทยานิพนธ์ของท่านเรียบร้อยแล้วเห็นว่า
สมควรให้นำเสนอในการประชุมวิชาการฯ ในวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ
ห้องสัมมนา ๑ ชั้น ๓ อาคารเกษมพัฒน์ (อาคาร ๑)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ในฐานะประธานคณะกรรมการดำเนินโครงการฯ

หลักสูตรสาขาวิชาจิตวิทยา ระดับบัณฑิตศึกษา

ผู้ประสานงาน อาจารย์ประภาพร เหลืองช่วยโชค

โทร. ๐-๒๓๒๐-๒๗๗๗ ต่อ ๑๑๔๓, ๐๘๑-๖๔๔-๙๘๓๘

คำสั่ง

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ที่ 034/2556

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาคัดเลือกผลงานวิจัย/วิทยานิพนธ์

จากการที่ หลักสูตรสาขาจิตวิทยา ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ร่วมกับ สมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย จัดโครงการประชุมวิชาการทางจิตวิทยาระดับชาติเรื่อง สังคมพหุวัฒนธรรมอาเซียน : ความพร้อมทางด้านจิตใจ” ในวันที่พฤหัสบดีที่ 16 พฤษภาคม 2556 ณ วิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขตพัฒนาการ เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับนิสิตนักศึกษา บุคลากรและนักวิจัยทางจิตวิทยาจากสถาบันอุดมศึกษาทั้งรัฐ/เอกชน และสมาชิกของสมาคม จิตวิทยาแห่งประเทศไทย ได้เผยแพร่ผลงานวิจัย/วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา อันนำไปสู่การต่อยอดความรู้และประสบการณ์ทางจิตวิทยา ทำให้เกิดงานวิจัยสร้างสรรค์ที่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคมยิ่งขึ้น นั้น

เพื่อให้การนำเสนอผลงานวิจัย/วิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและได้มาตรฐาน มหาวิทยาลัย จึงแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาคัดเลือกผลงานวิจัย/วิทยานิพนธ์ สำหรับนำเสนอด้วยวาจา ในการประชุมวิชาการ

1. ศาสตราจารย์ ดร.จรรยา สุวรรณ	กรรมการ
2. ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์	กรรมการ
3. ศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม	กรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา	กรรมการ
5. รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุกกุล	กรรมการ
6. รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มี	กรรมการ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.รัฐจวน คำวชิรพิทักษ์	กรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ ดร.วรณัฐ แหยมแสง	กรรมการ
9. รองศาสตราจารย์ ดร.สมโภชน์ เอี่ยมสุภาคิต	กรรมการ
10. รองศาสตราจารย์ ดร.อรพินทร์ ชูชม	กรรมการ
11. รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์	กรรมการ
12. รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2556

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา)
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รายงานสรุป

การประชุมวิชาการทางจิตวิทยาระดับชาติ เรื่อง สังคมพหุวัฒนธรรมอาเซียน ความพร้อมทางด้านจิตใจ

วันพฤหัสบดีที่ 16 พฤษภาคม 2556 เวลา 9.00-16.00 น.

ณ ห้องประชุม ชั้น 10 อาคารเกษมสรรค์ และ ห้องสมรนาถ ชั้น 3 อาคารเกษมพัฒน์

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต กรุงเทพมหานคร

จัดโดย

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา และหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาศึกษาศาสตร์

ร่วมกับ สมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย

สารบัญ

	หน้า
- โครงการประชุมวิชาการทางจิตวิทยาในระดับชาติเรื่อง สังคมพหุวัฒนธรรมอาเซียน: ความพร้อมทางด้านจิตใจ และกำหนดการ	๑
- Thailand Strategic Planning on Education toward One ASEAN Community	๕
- การเตรียมความพร้อมของประเทศไทยสู่การเป็นประชาคมอาเซียน	๑๗
- บทบาทของไทยกับการก้าวสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน	๒๓
- พหุวัฒนธรรม: ความเป็นไปได้ในสังคมไทย	๒๖
- รายงานสรุปการบรรยายพิเศษ “แนวคิด ออกแบบ และ ความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาไทยในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน”	๓๑
- สรุปประเด็นการบรรยาย “อาเซียน ๒๐๑๕ กับอุดมศึกษาไทย”	๓๗
- การเตรียมอุดมศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน	๔๑
- The ASEAN Community ๒๐๑๕ การเตรียมการของคณะครุศาสตร์สู่การเป็นประชาคมอาเซียน	๔๔
- แน่ “ขั้นดิธรรม” หัวใจพหุวัฒนธรรมรับอาเซียน	๔๘
- เตรียมนักศึกษาอย่างไร ก่อนไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	๕๐
- ประวัติวิทยากร	๕๙
- ปัจจัยทางจิตและสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรให้บริการการแพทย์แผนไทยของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลสาธารณสุขของรัฐ เขตตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข เขต 4 กฤษณิสา สุขจันทร์	๖๗
- การพัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุและการวิเคราะห์อิทธิพลส่งผ่านการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในเครือข่ายมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วัชระ ประทาน	๗๙

- การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในเด็กปฐมวัยโดยการเล่านิทานประกอบคำถามปลายเปิด
ควบคู่การเสริมแรงทางสังคม
พัชรมณห์ ศุภสุข ๙๒
- ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเขาวนอารมณ์ของนักศึกษาทุนกีฬามหาวิทยาลัยเอกชนในเขต
กรุงเทพมหานคร
พัชรีย์ มูลเซอร์ ๑๐๕
- ผลของการฝึกจินตภาพที่มีต่อความแม่นยำในการยิงประตูบาสเกตบอลของนักกีฬาสเกต
หญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนครนายกวิทยาคม
อารีรัตน์ กุลธีระวิทย์ ๑๑๗

ภาคผนวก

- รายงานสรุปโครงการประชุมวิชาการทางจิตวิทยา ระดับชาติ เรื่อง สังคมพหุวัฒนธรรม
อาเซียน: ความพร้อมทางด้านจิตใจ ๑๒๘

.....

การพัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุและการวิเคราะห์อิทธิพลส่งผ่านการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในเครือสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Causal Model Development, Factor Affecting and Mediational Effect to Attention Behavior through Academic Self-efficacy of the 4th Year Student in Srinakharinwirot University's Demonstration School

วัชระ ประทาน

นิสิตการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ แขนงวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุ และการวิเคราะห์อิทธิพลส่งผ่านการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนและศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ และพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในเครือสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวนชั้นต่ำ 140 คน ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 7 ตอน คือ แบบสอบถามข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามเติมคำ และแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) อีก 6 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ แบบสอบถามวัดพฤติกรรมตั้งใจเรียน แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียน แบบสอบถามวัดความวิตกกังวลในการเรียน แบบสอบถามวัดการสนับสนุนจากครู และแบบสอบถามวัดการสนับสนุนจากผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่น .8011, .7929, .8292, .8689, .8877 และ .8621 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่า โมเดลการวิจัยมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า มีค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) เท่ากับ 2.61 ที่องศาอิสระเท่ากับ 1 มีค่าระดับความน่าจะเป็น (P) เท่ากับ .106 มีค่าดัชนีความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 1.00 และมีค่าดัชนีรากกำลังสองของค่าเฉลี่ยค่าความแตกต่างโดยประมาณ (SRMR) เท่ากับ 0.017 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การพิจารณาความกลมกลืน ($P > .05$, $GFI > .90$, $SRMR < .05$) แสดงว่า โมเดลการวิจัยมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิเคราะห์ค่าอิทธิพลรวมของตัวแปรในโมเดล พบว่า ผลของเส้นอิทธิพลที่สามารถอธิบายการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการได้ดีที่สุด คือ ความสนใจในการเรียน รองลงมา คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเต็ม การสนับสนุนจากผู้ปกครอง ความวิตกกังวลในการเรียน และการสนับสนุนจากครู มีขนาดอิทธิพล .41, .35, .28, -.22 และ -.08 ตามลำดับ และผลของเส้นอิทธิพลที่สามารถอธิบายพฤติกรรมตั้งใจเรียนได้ดีที่สุด คือ ความสนใจในการเรียน รองลงมา คือ การรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง ความวิตกกังวลในการเรียน การสนับสนุนจากครู และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเต็ม มีขนาดอิทธิพล .62, .25, .19, .13, -.11 และ .09 ตามลำดับ

คำสำคัญ: การรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ

Abstract

This research aimed to develop a causal model of factors, factor affecting and mediational effect to attention behavior through academic self-efficacy of the 4th year students in Srinakarinwirot University's Demonstration school, at least 140 person chosen by simple random sampling technique in accordance with the classroom proportion. Research instruments used in this research were divided into 7 episodes as following: 6 episodes was rating scales questionnaire about academic self-efficacy, attention learning behavior, learning interest, learning anxiety, teacher's support and parent's support through α -coefficient of .8011, .7929, .8292, .8689, .8877 and .8621 respectively. The data were analyzed by using path analysis with the use of program for social science research

The result of research appeared that, the model was in accordance with the empirical data with Chi-square (χ^2) of 2.61 at the degrees of freedom equal to 1. Level of probability equal to .106, goodness of fit index (GFI) of 1.00, and standardized root mean square residual (SRMR) of 0.017 according to the harmonized criteria ($P > .05$, $GFI > .90$, $SRMR < .05$) research showed that the model was fit to the empirical data.

The analysis of the total effect of the variables in the model had shown that result of the influence that can explaining academic self-efficacy were learning interest, achievement, parent's support, learning anxiety, and teacher's support with the effect size of 0.41, 0.35, 0.28, -.22, and -.08 respectively. In addition, the result of the influence explaining attention learning behavior were learning interest, academic self-efficacy, learning anxiety, parent's support, and teacher's support with the effect size of .52, .25, .19, .12, and -.08 respectively.

Key Word: Academic Self-efficacy

บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งการพัฒนาจะเป็นไปได้ต้องมีคุณภาพมากน้อยเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศเป็นสำคัญ การจัดการศึกษา จึงเข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ (สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์: ออนไลน์) การจัดการศึกษาในแนวทางที่เหมาะสมกับสภาพความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศไทยจะสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศไทย

การศึกษาในปัจจุบันถือว่า ไม่ไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยข้อมูลเชิงประจักษ์จากผลการสอบแบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานหรือโอเน็ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศพบว่า คะแนนเฉลี่ยในวิชาหลัก 5 วิชา ได้แก่ ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ นักเรียนมักทำคะแนนได้ไม่ถึงร้อยละ 50 โดยเฉพาะคะแนนโอเน็ต ประจำปีการศึกษา 2553 นักเรียนได้คะแนนวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษต่ำมาก เฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 20 (มติชนออนไลน์, 2554:

ออนไลน์) และคะแนนประจำปีการศึกษา 2554 พบว่า นักเรียนทำคะแนนได้ไม่ถึงร้อยละ 50 เช่นเดิม โดยคะแนนในวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้นจนเกินร้อยละ 20 แต่ยังไม่ถึงร้อยละ 30 แต่คะแนนวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์ กลับลดลง (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2555: ออนไลน์)

จากปัญหาดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้พยายามแก้ปัญหาดังกล่าวใน ส่วนของการจัดการศึกษาและหลักสูตร จากการปรับปรุงหลักสูตรแกนกลางใหม่ในปี พ.ศ.2551 และการ ออกพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) ปี พ.ศ.2553 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2553 ที่ผ่าน มา แต่ก็ได้มุ่งเน้นไปที่การบริหารจัดการการศึกษา ไม่ได้แก้ปัญหาทางวิชาการ โดยอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ สำหรับการจัดการศึกษา คือ การพัฒนาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน จากที่แบนดูราซึ่งเป็นนักจิตวิทยาที่ ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสำเร็จทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ ความสามารถของตนเองทางบวกจะก่อให้เกิดความสำเร็จทางการเรียนมากกว่าคนอื่น (สลิตตา วงศ์ษาพาน, 2553: 1; อ้างอิงจาก Bandura, 1999: 245-246)

การรับรู้ความสามารถของตนเอง เป็นกระบวนการรู้คิดที่บุคคลเชื่อว่า ตนเองมีความสามารถในการ กระทำกิจกรรมต่างๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือประสบความสำเร็จในระดับที่กำหนดได้ (Bandura, 1986: 243) นอกจากนี้การรับรู้ความสามารถของตนเอง ยังสามารถแบ่งออกได้หลายรูปแบบ ตามบริบทต่างๆ (Ayiku, 2005: 11) การรับรู้ความสามารถของตนเองที่เกี่ยวข้องกับบริบททางการศึกษามากที่สุด คือ การ รับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ ซึ่งหมายถึงความเชื่อที่เกี่ยวกับความสามารถของบุคคลที่จะเรียนรู้ หรือปฏิบัติงานทางวิชาการในระดับที่กำหนด ความเชื่อเหล่านี้สามารถแผ่ขยายออกได้ค่อนข้างกว้างในบริบท ของโรงเรียน ซึ่งการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการจะสามารถทำนายได้ถึง ความสำเร็จของ กิจกรรมในการเรียน ความสามารถในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Gilman, Huebner & Furlong, 2009: 151) การรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการของบุคคล จึงเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ ของความสำเร็จในโรงเรียน โดยการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการที่สูง จะช่วยเพิ่มความสำเร็จ ผู้เรียนจะรู้สึกว่ายากเป็นความท้าทายที่จะทำความเข้าใจมากกว่าที่จะเป็นภัยคุกคามที่ต้องหลีกเลี่ยง ผู้เรียนจะมีความสนใจและการจดจ่อมากขึ้นในกิจกรรมที่พวกเขาเลือกหรือได้รับมอบหมาย (Gilman, Huebner & Furlong, 2009: 153; อ้างอิงจาก Schunk & Pajares, 2005)

นอกจากนี้จากที่ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีงานวิจัยในต่างประเทศจำนวนน้อย มาก และยังไม่พบการพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ ในประเทศที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย ดังนั้นการศึกษาในเรื่องดังกล่าวจะทำให้ได้ ค้นพบองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาของ แบนดูรา เป็นหลัก โดยมี ความเชื่อพื้นฐานว่า การเรียนรู้เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามวัตถุประสงค์ของผู้เรียนนั้น เป็น พฤติกรรมส่วนบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2553: 238) โดยจากการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ผลการเรียนรู้มีอิทธิพลต่อ คะแนนของผลการสอบแบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน หรือ โอนเน็ต (กุลวลี กลั่นรอด, 2554: 86) พฤติกรรมตั้งใจเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Bandura, 1986: 393-395, สมใจ บุญดี, 2552: 78) ตัวแปรที่เป็นสาเหตุของการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ คือ ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเดิม ความสนใจในการเรียน ความวิตกกังวลในการเรียน การสนับสนุนจากครู และการ สนับสนุนจากผู้ปกครอง (Bandura, 1986: 399-401, Joo, Bong & Choi, 2000: Online, Dorman, 2001:

Fettahlioglu & Ekici (2011) ได้ทำการศึกษาผลกระทบของครูอาสาสมัครต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการที่เกี่ยวกับ แรงจูงใจของพวกเขาที่มีต่อวิทยาศาสตร์กับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย Gazi จำนวน 222 คน (เพศหญิง 184 คน และเพศชาย 39 คน) ภาคการศึกษาฤดูใบไม้ผลิของปีการศึกษา 2008-2009 พบว่า แรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก ความสนใจในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ การตอบสนองในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ความมั่นใจในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ความวิตกกังวลในการสอบวิชาวิทยาศาสตร์ และระดับทั่วไป มีอิทธิพลทางบวกต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าถดถอย (β) เท่ากับ .346, .180, .266, .286, .486, .311 และ .449 ตามลำดับ

Butler-Barnes, Chavous & Zimmerman (2011) ได้ทำการศึกษาการเปิดรับความรุนแรงและความเชื่อในแรงจูงใจความสำเร็จ: การกลั่นกรองบทบาทของปัจจัยทางวัฒนธรรมทางนิเวศวิทยาที่วัยรุ่นอเมริกันแอฟริกัน จำนวน 380 คน จากบริบทเมืองแสดงความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างการเปิดรับความรุนแรงจากชุมชนและความเชื่อแรงในจูงใจ พบว่า การสนับสนุนจากแม่มีอิทธิพลทางบวกต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าถดถอย (β) เท่ากับ .213

Anderson, Winett & Wojcik (2007) ได้ทำการศึกษาการกำกับตนเอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง ความคาดหวังผลสัมฤทธิ์ และการสนับสนุนทางสังคม: ทฤษฎีองค์ความรู้ทางสังคมและพฤติกรรม การโภชนาการกับคนผิวดำสัญชาติสหรัฐอเมริกาที่เป็นสมาชิกของโบสถ์ในเวอร์จิเนียตะวันตกเฉียงใต้ที่มีอายุระหว่าง 18-92 ปี ($\bar{x} = 53.54$, $SD = 14.37$) จำนวน 712 คน โดยเป็นเพศหญิง ร้อยละ 66 พบว่า การสนับสนุนทางสังคมของครอบครัวมีอิทธิพลทางบวกต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 โดยมีค่าถดถอย (β) เท่ากับ .40

Joo, Bong & Choi (2000) ได้ทำการศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนเองสำหรับการกำกับตนเองในการเรียน การรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ และการรับรู้ความสามารถของตัวเองทางอินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนบนเว็บไซต์กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นอาสาสมัครจากโรงเรียนสหศึกษาในกรุงโซลประเทศเกาหลีใต้ ที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นหนึ่งในโรงเรียนชั้นนำสำหรับการส่งเสริมการรู้สารสนเทศเกาหลีโดยกระทรวงศึกษาธิการในปี 1998 จำนวน 152 คน (เป็นเพศชาย 112 คน และเพศหญิง 40 คน) พบว่า ผลสัมฤทธิ์เดิมของนักเรียนมีอิทธิพลทางบวกต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าถดถอย (β) เท่ากับ .26 และการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการมีอิทธิพลทางบวกต่อคะแนนในการสอบเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าถดถอย (β) เท่ากับ .19

จากทฤษฎีและงานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ การรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการที่นำเสนอมาข้างต้น พบว่า มีปัจจัยเกี่ยวข้องหลายตัวแปร ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 6 ตัวแปร คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิม ความสนใจในการเรียน ความวิตกกังวลในการเรียน การสนับสนุนจากครู การสนับสนุนจากผู้ปกครอง และพฤติกรรมตั้งใจเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาตัวแปรข้างต้นนอกจากพฤติกรรมตั้งใจเรียน ผู้วิจัยคาดว่าจะป็นปัจจัยเชิงสาเหตุของการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ ทั้งนี้เพื่อให้เห็นความสำคัญของการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการอย่างชัดเจน ผู้วิจัยจึงศึกษาพฤติกรรมตั้งใจเรียน เป็นตัวแปรท้ายสุดในโมเดล โดยให้การรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการเป็นตัวแปรส่งผ่าน (Mediator)

2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมตั้งใจเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการให้โมเดลที่ได้สอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย จึงใช้ผลการวิจัยในประเทศไทยเป็นผลวิจัยในการสนับสนุนโมเดลสมมติฐานในเส้นทางที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรทางสภาพแวดล้อมของบุคคล ตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social Cognitive Learning Theory) ดังนี้

สมใจ บุญดี (2552) ได้ทำการศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดพิษณุโลก กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 770 คน จาก 16 โรงเรียน พบว่า ความเอาใจใส่ของผู้ปกครองมีอิทธิพลรวมต่อความตั้งใจเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าถดถอย (β) เท่ากับ .69

อุทัยวรรณ ปัญญาวัน (2553) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 400 คน พบว่า การสนับสนุนทางการเรียนจากผู้ปกครองและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูคณิตศาสตร์มีอิทธิพลทางบวกต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีค่าถดถอย (β) เท่ากับ .064 และ .087 ตามลำดับ

ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา (2552) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครปฐมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2552 จำนวน 334 คน จากจำนวน 8 โรงเรียน พบว่า บรรยากาศในการเรียนและการสนับสนุนจากครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนที่ดีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าถดถอย (β) เท่ากับ .346 และ .133 ตามลำดับ

จากทฤษฎีและงานวิจัยที่ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมตั้งใจเรียน พบว่า มีตัวแปรเกี่ยวข้องอยู่ 5 ตัวแปร คือ ความสนใจในการเรียน ความวิตกกังวลในการเรียน การสนับสนุนจากครู การสนับสนุนจากผู้ปกครอง และการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าจะจะเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมตั้งใจเรียน

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนสาธิตในเครือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 15 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 537 คน กลุ่มตัวอย่างคำนวณมาจากสูตร 20 เท่าของจำนวนตัวแปรสังเกต ได้จำนวนขั้นต่ำ 140 คน ตามเกณฑ์ของ Hair and et al. (1998) ในการคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์เชิงเส้นได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนห้องเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้จาก 5 ห้องเรียน เป็นจำนวน 186 ฉบับ ได้นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ จำนวน 164 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.172

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 6 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ จำนวน 14 ข้อ แบบสอบถามวัด

พฤติกรรมตั้งใจเรียน จำนวน 14 ข้อ แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียน จำนวน 14 ข้อ แบบสอบถามวัดความวิตกกังวลในการเรียน จำนวน 13 ข้อ แบบสอบถามวัดการสนับสนุนจากครู จำนวน 12 ข้อ และแบบสอบถามวัดการสนับสนุนจากผู้ปกครอง จำนวน 14 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ .8011, .7929, .8292, .8689, .8877 และ .8621 ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์ทางสถิติ

วิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis)

ผลการวิจัย

1. การตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลตามสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า มีค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) เท่ากับ 2.61 ที่องศาอิสระเท่ากับ 1 มีค่าระดับความน่าจะเป็น (P) เท่ากับ .106 มีค่าดัชนีความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 1.00 และมีค่าดัชนีรากกำลังสองของค่าเฉลี่ยค่าความแตกต่างโดยประมาณ (SRMR) เท่ากับ 0.017 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การพิจารณาความกลมกลืน ($P > .05$, $GFI > .90$, $SRMR < .05$) แสดงว่า โมเดลการวิจัยมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. ผลการวิเคราะห์ค่าอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม ของตัวแปรในโมเดล พบว่า ผลของเส้นอิทธิพลสามารถอธิบายการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ และพฤติกรรมตั้งใจเรียน ได้ดังนี้

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิม มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ .35 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียน ผ่านการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ .09 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ความสนใจในการเรียน มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ .41 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียน ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ .52 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียน ผ่านการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ .10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ความวิตกกังวลในการเรียน มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ -.22 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียน ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ .19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียน ผ่านการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ -.06 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 การสนับสนุนจากครู มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ -.08 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียน ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ -.08 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียน ผ่านการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ -.03 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

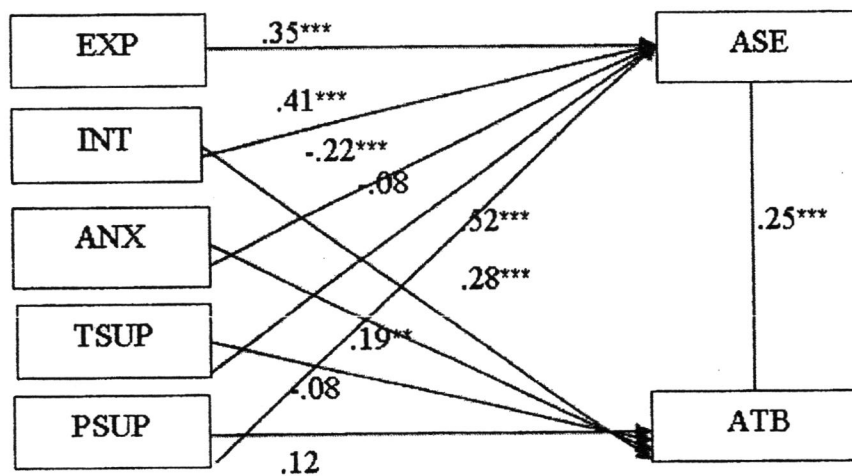
2.5 การสนับสนุนจากผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ .28 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียน ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ .12 อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียน

ผ่านการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ .07 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.6 การรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียน ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ .25 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์สมการโครงสร้างตัวแปรในโมเดล (R2) พบว่า ตัวแปรที่นำมาศึกษาในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการได้ ร้อยละ 39 และสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรพฤติกรรมตั้งใจเรียนได้ ร้อยละ 40

ภาพประกอบที่ 1 รูปปัจจัยเชิงสาเหตุ และการวิเคราะห์อิทธิพลส่งผ่าน การรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในเครือข่ายสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่แสดงทิศทางอิทธิพลตามข้อมูลเชิงประจักษ์

โดยกำหนดให้	INT	คือ	ความสนใจในการเรียน
	EXP	คือ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิม
	ANX	คือ	ความวิตกกังวลในการเรียน
	TSUP	คือ	การสนับสนุนจากครู
	PSUP	คือ	การสนับสนุนจากผู้ปกครอง
	ASE	คือ	การรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ
	ATB	คือ	พฤติกรรมตั้งใจเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

1. โมเดลสมมติฐานการวิจัยมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาของ Bandura (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2553: 48-49; อ้างอิงจาก Bandura, 1989) Bandura มีความเชื่อว่า พฤติกรรมของคนเรานั้น ไม่ได้เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากปัจจัยทางสภาพแวดล้อมแต่เพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องมีปัจจัยส่วนบุคคล (ปัญญา ชีวภาพ และสิ่งภายในอื่นๆ) ร่วมด้วย และการร่วมของปัจจัยส่วนบุคคลนั้น จะต้องร่วมกันในลักษณะที่กำหนดซึ่งกันและกัน กับปัจจัยทางด้านพฤติกรรมและสภาพแวดล้อม

2. ผลการวิเคราะห์ค่าอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม ของตัวแปรในโมเดล แสดงว่า ถ้านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิม ความสนใจในการเรียน และการสนับสนุนจากผู้ปกครอง สูง จะส่งผลให้นักเรียนมีการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการสูงตามไปด้วย ถ้านักเรียนมีความวิตกกังวลในการเรียนจะส่งผลให้นักเรียนมีการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการต่ำลง และถ้านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิม ความสนใจในการเรียน และความวิตกกังวลในการเรียนสูง จะส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนสูงขึ้นไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Bandura (1986: 399-401), Joo, Bong & Choi (2000 : Online), Fettahlioglu & Ekici (2011: Online), Nie, Lau & Liao (2011: Online), Butler-Barnes, Chavous & Zimmerman (2011: Online) Anderson, Winett & Wojcik (2007: Online)

แต่พบว่า ไม่สามารถยืนยันได้ว่าการสนับสนุนจากครูที่สูงขึ้น จะทำให้นักเรียนมีการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการเปลี่ยนแปลงไป และไม่สามารถยืนยันได้ว่า การสนับสนุนจากครู และการสนับสนุนจากผู้ปกครองที่สูงขึ้นจะทำให้พฤติกรรมตั้งใจเรียนที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ Dorman (2001: Online), สมใจ บุญดี (2552: 76), อุทัยวรรณ ปัญญาวัน (2553: 115), ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา (2552: 170), แต่สอดคล้องกับแนวพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาของ แบนดูรา (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาชิต, 2553: 48-49; อ้างอิงจาก Bandura (1989)) ที่กล่าวว่า ลักษณะของบุคคลและสภาพแวดล้อมมีปฏิสัมพันธ์กัน อาทิ ความคาดหวัง ความเชื่อ อารมณ์และความสามารถทางปัญญาของบุคคลนั้น จะพัฒนาและเปลี่ยนแปลง โดยอิทธิพลทางสังคมที่ให้ข้อมูลและกระตุ้นการตอบสนองทางอารมณ์โดยผ่านตัวแบบการสอนและชักจูงทางสังคม ขณะเดียวกันบุคคลจะกระตุ้นปฏิกิริยาสนองตอบที่แตกต่างจากสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เขาอาศัยอยู่ และพฤติกรรมและสภาพแวดล้อมมีปฏิสัมพันธ์กัน พฤติกรรมเปลี่ยนเงื่อนไขของสภาพแวดล้อม ในขณะเดียวกันเงื่อนไขของสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปนั้น ก็ทำให้พฤติกรรมถูกเปลี่ยนไปด้วย ซึ่งสิ่งแวดล้อมบริบทที่แตกต่างกันในการวิจัยจึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะ คือ การรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ และพฤติกรรม คือ พฤติกรรมตั้งใจเรียน แตกต่างกันได้ทั้งทางบวก และทางลบ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดหลักสูตรในการศึกษา การจัดหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ ควรมีการพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ และควบคุมความวิตกกังวลในการเรียนซึ่งเป็นปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียนควบคู่กันไปด้วย เนื่องจากปัจจัยส่วนบุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมในการเรียน และพฤติกรรมในการเรียนของผู้เรียน ดังผลการวิจัยในครั้งนี้

1.2 สำหรับครูผู้สอน ในการประเมินนักเรียน ไม่ควรตั้งเกณฑ์การประเมินผลการศึกษาที่สูงเกินไป เนื่องจากผลการเรียนเฉลี่ยเดิมซึ่งเป็นประสบการณ์ความสำเร็จของนักเรียนที่สูง จะเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการซึ่งเป็นปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียนได้

1.3 สำหรับผู้ปกครอง ควรให้นักเรียนได้เรียนในสิ่งที่นักเรียนสนใจ และแสดงออกถึงการสนับสนุนความสนใจและการเรียนของนักเรียนให้มาก เนื่องจากเป็นสิ่งที่สามารถช่วยพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการซึ่งเป็นปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เรียน และยังส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนที่ดีได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการกับประชากรในบริบทอื่น เช่น โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร หรือโรงเรียนสังกัดเทศบาล เป็นต้น เพื่อให้ได้ผลการวิจัยจากประชากรในประเทศไทยที่มีบริบทของสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการกับประชากรช่วงวัยอื่น เช่น ระดับชั้นประถมศึกษา หรือระดับชั้นอุดมศึกษา เป็นต้น เพื่อให้ได้ผลการวิจัยจากประชากรในประเทศไทยที่มีบริบทของระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน

2.3 ควรศึกษาทฤษฎี แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลของตัวแปรต่างๆ ที่มีต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการ เพื่อนำตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้ศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้มาศึกษาเพิ่มเติมว่าจะสามารถอธิบายความแปรปรวนของการรับรู้ความสามารถของตนเองทางวิชาการเพิ่มขึ้นอีกหรือไม่เพียงใด

เอกสารอ้างอิง

- กุลวลี กลั่นรอด. (2554). การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ มาตรฐานสถานศึกษา มาตรฐานครู และมาตรฐานนักเรียน ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา กับผลสัมฤทธิ์จากการประเมินระดับชาติ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มติชนออนไลน์. (2554). เด็กแห่ดูผลไอเน็ตกว่า 1.7 แสนคน ขณะที่ค่าเฉลี่ยวิชาหลักคณิตฯต่ำสุดแค่ 14.99, 4 มกราคม 2555. http://www.matichon.co.th/news_detail.php?newsid=1302002488&grpid=03&catid=&subcatid=
- วีไลรัตน์ แสงสี. (2543). การศึกษาความวิตกกังวล และความเครียดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพายัพ. เชียงใหม่: สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพายัพ.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2555). ตารางค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ช่วงชั้นที่ 4 (ม.6) ปีการศึกษา 2554 จำแนกตามรายวิชา, 14 กรกฎาคม 2555. <http://www.niets.or.th/upload-files/uploadfile/9/bdaea64f96d90aeca0bb751dc827ca60.pdf>
- สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. (2543). คุณภาพคนคือคุณภาพการศึกษา, 11 มีนาคม 2555. กระทรวงศึกษาธิการ. <http://www.moe.go.th/main2/article/article-somsak/article-somsak03.htm>
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2553). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมใจ บุญดี. (2552). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- สลิตดา วงศ์ษาพาน. (2553). *เปรียบเทียบความทุ่มเทในการเรียนและทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศงขลาเขต 1 ที่มีระดับความเชื่อมั่นและการรับรู้ความสามารถของตนเองในการเรียนแตกต่างกัน*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2553). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทัยวรรณ ปัญญาวัน. (2553). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอุบลราชธานี เขต 5*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- Anderson, Eileen S., Winett, Richard A., & Wojcik, Janet R. (2007). *Self-Regulation, Self-Efficacy, Outcome Expectations, and Social Support: Social Cognitive Theory and Nutrition Behavior*. *Annals of Behavioral Medicine (Online)*. 34 (2007), 304-312. Retrieved June 10,2012. <http://www.sciencedirect.com>.
- Ayiku, Tiffany Q.(2005). *The Relationships Among College Self-Efficacy ,Academic Self-Efficacy, And Athletic Self-Efficacy For African American Male Football Players*. Counseling and Personnel Services. University of Maryland (College Park, Md.). Retrieved January 07,2012. <http://drum.lib.umd.edu/bitstream/1903/2701/1/umi-umd-2629.pdf>
- Bandura, Albert. (1986). *Social Foundations of Thought and Action: A Social Cognitive Theory*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.
- Butler-Barnes, Sheretta T., Chavous, Tabbye M., & Zimmerman, Marc A. (2011). *Exposure to Violence and Achievement Motivation Beliefs : Moderating Roles of Cultural-Ecological Factors*. *Race and Social Problems (Online)*. 3(2011), 75-91. Retrieved June 10,2012. <http://www.springerlink.com>.
- Dorman, Jeffrey P.(2000). *Association Between Classroom Environment and Academic Efficacy*. *Learning Environment Research (Online)*. 4(2001), 243-257. Retrieved April 20,2012. <http://www.springerlink.com>.
- Hair, J.F.; et al. (1998). *Multivariate Data Analysis*.5th ed.Upper Saddle River, New Jersey: Prentice Hall.
- Fettahlioglu, Pinar, & Ekici, Gulay (2011). *Affect of Teacher Candidates' Academic Self-Efficacy Beliefs on Their Motivations Towards Sciences*. *Procedia-Social and Behavioral Sciences (Online)*. 15 (2011), 2808-2812. Retrieved January 07, 2012. <http://www.sciencedirect.com>.
- Gilman, Rich, Huebner, E. Scott, & Furlong, Michael J. (2009). *Handbook of Positive Psychology in Schools*. London: Routledge.
- Joo, Youbg-Ju, Bong, Mimi, & Choi, Ha-Jeen (2000). *Self-Efficacy for Self-Regulated Learning, Academic Self-Efficacy, and Internet Self-Efficacy in Web-Based Instruction*.

Educational Technology Research and Development (Online). 48 (2000) ୩ 5-17.

Retrieved June 10, 2012. <http://www.sciencedirect.com>.

Nie, Youyan, Lau, Shun, & Liao, Albert K. (2011) "Role of Academic Self-Efficacy in Moderating The Relation Between Task Importance and Test Anxiety". Learning and Individual Differences (Online). 21 (2011), 736-741. Retrieved January 07, 2012.

<http://www.elsevier.com/locate/lindif>.

Powell, Marvin. (1963). *The Psychology of Adolescence*. New York: Bobbs Merrill.

.....